

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10SZa/14/2015
Identifikačné číslo spisu:	1015200877
Dátum vydania rozhodnutia:	04.11.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1015200877.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: T. G. M., štátneho príslušníka Kubánskej republiky, aktuálne na neznámom mieste, zastúpeného Mgr. Jarmilou Karak Vargovou, advokátkou so sídlom Brečtanova 21, Bratislava, proti odporcovi: Oddelenie cudzineckej polície Policajného zboru Nové Zámky so sídlom na Bitúnkovej 8, Nové Zámky, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu zo dňa 01.05.2015, sp. zn. PPZ-HCP-BA12-114-012/2015-AV, o návrhu na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov, o odvolaní proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/45/2015-44 zo dňa 28.08.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 4Sp/45/2015-44 zo dňa 28. augusta 2015 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a n a ďalšie konanie.

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým uznesením nevyhovel navrhovateľovej žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu odporcu zo dňa 01.05.2015, sp. zn. PPZ-HCP-BA12-114-012/2015-AV. V uvedenom konaní rozsudkom č. k. 4Sp/45/2015-29 zo dňa 05.06.2015 Krajský súd v Bratislave potvrdil napadnuté rozhodnutie odporcu zo dňa 01.05.2015, sp. zn. PPZ-HCP-BA12-114-012/2015-AV. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 03.07.2015.

V dôvodoch rozhodnutia krajský súd uviedol, že právna vec navrhovateľa je právoplatne ukončená v jeho neprospech. Krajský súd z uvedeného dôvodu uznesením zo dňa 03.08.2015 uložil navrhovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za konanie o preskúmanie napadnutého rozhodnutia vo výške 35 Eur. Navrhovateľ obratom požiadal o oslobodenie od platenia súdnych poplatkov. Proti predmetnému uzneseniu krajského súdu podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie. Navrhovateľ nesúhlasí so záverom krajského súdu, že nie je splnená podmienka zrejmej bezúspešnosti sporu z dôvodu, že ten sa právoplatne skončil neúspechom pre navrhovateľa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), po preskúmaní napadnutého uznesenia jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu treba zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 138 ods. 1 prvá veta O.s.p. „na návrh môže súd priznať účastníkovi celkom alebo sčasti oslobodenie od súdnych poplatkov, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva.“

Podľa § 8 zákona č. 327/2005 Z.z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi „pri posudzovaní zrejmej bezúspešnosti sporu centrum prihliadne najmä na to, či právo nezaniklo uplynutím času, či sa právo nepremĺčalo a či je žiadateľ schopný označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktoré sú dôležité na zistenie skutkového stavu.“

Z predložených spisových materiálov odvolací súd zistil, že krajský súd posúdil právnu vec navrhovateľa ako zrejme bezúspešnú z dôvodu, že táto už bola v čase rozhodovania právoplatne skončená, pričom navrhovateľ bol neúspešný. Tento záver potvrdil aj sudca v zmysle § 374 ods. 4 O.s.p. s poukazom na skutočnosť, že zaistenie navrhovateľa bolo jediným možným prostriedkom na zabezpečenie výkonu rozhodnutia o administratívnom vyhostení. Preto odvolaniu nevyhovel. Odvolací súd sa s takýmto záverom krajského súdu nestotožňuje.

V zmysle citovaného ustanovenia O.s.p. je potrebné pre rozhodnutie o návrhu na oslobodenie od platenia súdnych poplatkov posúdiť kumulatívne naplnenie dvoch podmienok. Prvou podmienkou je odôvodnenosť návrhu vzhľadom na majetkové pomery účastníka konania. Druhou podmienkou je vylúčenie svojvoľnosti alebo zrejmej bezúspešnosti bránenia práva. Citované ustanovenie však bližšie nešpecifikuje, čo treba rozumieť pod výrazom „zrejma bezúspešnosť“. Toto ustanovenie je potrebné vykladať za pomoci ust. § 8 zákona č. 327/2005 Z. z., v ktorom zákonodarca bližšie špecifikuje obsah tohto pojmu a rovnako treba vychádzať z ustálenej súdnej praxe všeobecných súdov, v zmysle ktorej „o zrejmu bezúspešnosť sa jedná najmä vtedy, ak už zo skutkových tvrdení žiadateľa je nepochybné, že mu vo veci nemôže byť vyhovené.“

Rovnako je potrebné vychádzať z obsahu podania (opravného prostriedku) navrhovateľa. Pod zrejmu bezúspešnosťou treba rozumieť prípady, kedy nie sú splnené ani základné podmienky konania (oneskorene podaný opravný prostriedok, návrh na začatie konania urobený neoprávnenou osobou a pod.), resp. keď už zo samotného podania, resp. z označených dôkazov je možné túto bezúspešnosť vyvodiť (prekludovaný dlh).

Nie je možné odôvodniť záver, že ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie práva skutočnosťou, že sa právna vec právoplatne skončila neúspechom navrhovateľa. Každý prípad, v ktorom možno vylúčiť zrejmu bezúspešnosť sporu môže skončiť neúspechom. Súd musí posudzovať túto podmienku podľa toho, či v čase podania opravného prostriedku bolo zrejmé, že sa konanie skončí navrhovateľovým neúspechom a nie na základe výsledku konania, ktoré je právoplatne skončené.

Odvolací súd považuje za potrebné dodať, že pre nenaplnenie požiadavky § 138 ods. 1 O.s.p. nestačí, že zrejmu bezúspešnosť sporu nemožno vylúčiť, ale je nevyhnutné, aby bezúspešnosť sporu navrhovateľa bola tak jednoznačná, že je zrejma už na základe zbežného posúdenia veci. V opačnom prípade ide len o možnú bezúspešnosť sporu, ktorá sama osebe nevylučuje oslobodenie od platenia súdnych poplatkov.

Z vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že napadnuté uznesenie krajského súdu je potrebné podľa § 221 ods. 1 písm. h) v spojení s ust. § 221 ods. 2 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.